

Aan : KEB
Van : BC/BCA/G
No. : 1536018
 : brief
Ref. : Ned 92/81 dd 19 februari 1981

1. In Nederland werd eind 1977 een z.g. "volkspetitie" gestart op initiatief van een selecte groep mensen, die bijna zonder uitzondering een CPN-kaderfunctie bekleedden. Bedoeling was om binnen korte tijd zoveel mogelijk handtekeningen te verzamelen om daarmee de besluitvorming in het parlement omtrent het al dan niet invoeren van het neutronenwapen onder druk te zetten. Deze door de CPN geïnitieerde actie, die in eerste instantie bedoeld was om de CPN na haar autonomieperiode te rehabiliteren in de internationale communistische beweging, groeide al spoedig uit tot een "brede volksbeweging", die 1,2 miljoen handtekeningen opleverde. De inmiddels landelijk terdege georganiseerde initiatiefgroep "Stop de N-bom" organiseerde in maart 1978, op voorpraak van en "geholpen" door een aantal functionarissen van het Bureau Buitenland van het CC/CPSU en van het Sowjet-vredescomité een internationaal forum tegen de neutronenbom met daarop aansluitend een grote protestmanifestatie in Amsterdam, waaraan 50.000 mensen hebben deelgenomen. De organisatie en de regie van het forum was stevig in handen van de CPN, die ook door het vooroverleg met de zusterpartijen en de WVR veel invloed kon uitoefenen op de samenstelling van de z.g. buitenlandse delegaties. De kern van de delegaties bestond doorgaans uit hoge functionarissen van de zusterpartijen. Het Amsterdamse forum werd verder bijgewoond door vertegenwoordigers van internationale communistische mantelorganisaties en door vele diplomaten van de Oosteuropese ambassades. Na forum en demonstratie "moest" de CPN op Oosturopees aandringen de inspanningen tegen de N-bom uitbreiden tot een campagne tegen heel de kernbewapening.

2. Tegelijkertijd trachtte het Initiatiefcomité zijn aanhang uit te breiden door de in de N-actie gelegde contacten verder te verdiepen, in het bijzonder in kringen van kerk en vakbeweging.

Uit contacten met Oosteuropese gesprekspartners resulteerde in december 1978 een Internationaal Symposium, waar vijf buitenlandse deskundigen hun bedenkingen tegen de N-bom onder woorden brachten. Na een drukbezochte Internationale Culturele Manifestatie in januari 1979 werd de campagne definitief uitgebreid tot alle z.g. "grijze zône"-wapens. Actieplannen, die in de richting van een verdere internationalisering van de campagne gingen werden nu niet met Sowjetfunctionarissen doorgesproken maar met de voorzitter van de DDR-Vredesraad, een geesteskind van het Bureau Internationale Betrekkingen van het ZK/SED. Het resultaat was een internationale estafette door alle "Helsinki"-landen. Het Nationale Comité en het Internationaal Directorium, dat met de voorbereiding van het evenement werd belast, werden voornamelijk door Nederlandse en andere Westeuropese communisten of leden van aan de CP-en verwante vredescomités geleid. De estafette, die in alle participerende landen vredesverklaringen verzamelde, eindigde tijdens een in Den Haag in oktober 1979 gehouden onderwijsmanifestatie voor de vrede. Daarop aansluitend vertrok een internationaal samengestelde delegatie

naar de

V.S. om de gezamenlijke vredesoproep aan de plv. S.G. van de V.N. te overhandigen. Bij zijn terugkomst in Nederland moest de delegatieleider, na berichten in de Nederlandse pers en vragen in het parlement over financiering van de campagne door de SU openlijk toegeven dat hem vanuit de SU financiële middelen ter beschikking waren gesteld.

3. De activiteiten in Nederland bereikten een climax ten tijde van de debatten in het parlement over de stationering van de middellange afstandsraketten op Nederlands grondgebied.
N.a.w. uit tactische overwegingen trad er na de Sowjetinval in Afghanistan en de arrestatie van SACHAROW een adempauze in.

Echter niet voorgoed. Als voorlopig laatste hoogtepunt organiseerde het Samenwerkingsverband in november 1980 wederom een Internationaal Forum rond het thema "Wat kunnen wij doen tegen de kernbepening" om daarmee de rol van de kleine landen in NAVO en WP te benadrukken. Bij de voorbereiding hiervan was echter wel degelijk de CPSU betrokken.

31 maart 1981

BC